

[Ministeren for offentlige Arbejder.] igen. Tillige vil en saadan forceret Arbejds- metode kræve en betydelig Anskaffelse af Vejmaskiner og andet Vejmateriel, som bagefter vil være delvis overflødig, idet man ikke vil kunne udnytte det fuldt ud efter de Værdier, det staar i.

Det andet Moment, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne var inde paa, og som han ogsaa nævnte ved Forelæggelsen som Begrundelse af Lovforslaget, var det, at der her vilde blive ydet et Bidrag til Afhjæl- ning af Arbejdsløsheden. Forholdet er nu imid- lertid det, at i Byerne, hvor Arbejdsløsheden i særlig Grad findes, vil dette Lovforslag faa en yderst ringe Betydning; det vil nærmest kun være paa Landet, Lovforslaget vil kunne bidrage til Afhjælpning af Arbejdsløshed, og som jeg oplyste, er det i hvert Fald for Lan- devejenes Vedkommende egentlig kun i det vestlige og det nordlige Jylland, der mangler Makadamisering og Overfladebehandling.

Jeg har forespurgt Direktoratet for Arbejdsanvisning, hvorledes Arbejdsløsheden fordeler sig. Efter en Opgørelse af 2. December 1927 fordelte Arbejdsløsheden sig paa dette Tidspunkt saaledes: Der var i alt 62 761 arbejdsledige, heraf 21 333 i Køben- havn og Frederiksberg, 25 608 i de øvrige Købstæder og 15 820 i samtlige Sogne- kommuner. I de nord- og vestjydske Amter var der i Landkommunerne alt i alt kun 1 877. Efter min Mening maa man ud fra disse faktiske Forhold, jeg her har peget paa, komme til den Anskuelse, at en Gennem- førelse af dette Lovforslag ikke i væsentlig Grad vil kunne bidrage til Modvirkning af Arbejdsløsheden; det vil i saa Henseende blive en Skuffelse for Forslagsstillerne.

Da man tillige, hvis dette Lovforslag gennemførtes, vilde komme til at bryde alle hidtil gældende Principper baade med Hensyn til Statens Forhold til Kommunerne i finansiel Henseende — nemlig ved Optagelse af Statslaan til videre Udlaan til Kommu- nerne; hvis Beløbet ikke skal tilvejebringes ved direkte Skatter straks — og med Hensyn til Statens Forhold til Vejvæsenet, idet en Del af Vejudgifterne vilde blive overført til samtlige Skatteydere, uden at man kan sige, at Udgifterne ved det ønskede forcerede Tempo vilde være produktive, og da endelig Vejvæsenet ikke befinder sig i nogen Nøds- tilstand, idet det officielt hævdes fra vej- kyndig Side, at vore Veje gennemgaaende er i bedre Tilstand end vore Nabolandes, kan jeg ikke finde det forsvarligt at med- virke til Fremme af Lovforslaget, og jeg kan ogsaa meddele, at Finansministeriet for sit

Vedkommende af finansielle Grunde maa fraraade dette Lovforslags Gennemførelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Steen): Jeg kan ikke paa nogen Maade erkende, at det foreliggende Lovforslag skulde være i Modstrid med de Forudsæt- ninger, der var til Stede ved Motorlovens Vedtagelse eller for Anvendelsen af disse Beløb. Jeg maa tværtimod paa det be- stemteste hævde, at det, der her skete, var Lovgivningsmagtens Erkendelse af, at For- sætningerne for Kommunernes særlige Forpligtelser hver for sine Veje ikke læn- gere var til Stede. Det er en Viderebyggen paa denne Erkendelse, der her er Tale om.

Den højtærede Minister giver et for- holdsvis lyst Billede af hele dette Forhold og siger, at ved de Regler, der nu er tilveje- bragt paa Grundlag af denne Lovgivning, skal alt dette nok klare sig i Løbet af de kommende Aar. Derom er vi ikke princi- pielt uenige, jeg har jo forud ydet baade Amts- og Sognekommuner al mulig Aner- kendelse, og jeg tror ogsaa, at det ad Aare vil lykkes at tilvejebringe Vejbaner baade for de vigtigste Kommuneveje og for alle Amtsvejes Vedkommende, som svarer til Nutidens Trafik; men jeg tror, det vil være en overordentlig daarlig Samfundsøkonomi at lade dette foregaa saa langsomt, som Tilfældet vil blive, hvis Staten i dette Spørgsmaal holder sig passiv.

Det gælder navnlig for mangfoldige af Sognekommunernes Veje, at det Vejmate- riel, der nu med store Bekostninger anven- des, i tørre Sommerperioder drager ind over Markerne i Form af Vejstøv og paa fugtige Tider af Aaret sprøjtes ud i Vej- grøfterne ved Automobilernes Tryk. Det, man hurtigst burde bestræbe sig for, og det, der samfundsmæssig set — alle sande Interesser taget i Betragtning — vil være til Skatteborgernes Bedste, er hurtigst muligt at tilvejebringe Vejbaner, der er egnet til den Trafik, de paagældende Vej- baner skal udsættes for.

Saa siger den højtærede Minister, at Lovforslagets Gennemførelse vil betyde nye Skattebyrder for Befolkningen. Jeg har ikke Evne til at opfatte og regne ud, hvor- ledes det skulde blive Tilfældet, thi disse Udgifter skal afholdes, der er kun Befolk- ningen til at afholde dem, og der kan saa kun blive Tale om, af hvilke Skatteilder man vil øse, om man vil give Bidrag af Statens Skattekilde, der i dette Øjeblik ikke svigter i nær det Omfang, som Kom- munernes gør det, eller man vil lade en